

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R.B. o wznowienie postępowania
zakończonym prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego
z dnia 25 maja 2005 r.,
w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Nadleśnictwa
przy uczestnictwie [...]
o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2009 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania R.B.
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 24 kwietnia 2008 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża skarżącej R.B. kosztami
postępowania zażaleniowego na rzecz Skarbu Państwa -
Nadleśnictwa**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2008 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę uczestniczki o wznowienie postępowania zakończonemu prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 25 maja 2005 r., w sprawie o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie. Uczestniczka postępowania wniosła wcześniej trzy skargi o wznowienie postępowania, które zostały odrzucone na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., jako nieoparte na ustawowej podstawie wznowienia (na podstawie która faktycznie nie istnieje). Sąd Okręgowy stwierdził, iż kolejna skarga została oparta o identyczne zarzuty. Skoro zatem poprzednie postanowienie Sądu Okręgowego odrzucające skargę uczestniczki o wznowienie postępowania wiąże Sąd Okręgowy, nie ma podstawy do ponownego rozpoznania sprawy opartej na tej samej podstawie.

Na powyższe postanowienie uczestniczka wniosła zażalenie zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. polegające na odrzuceniu skargi uczestniczki bez rozpoznania sprawy pomimo, że w/w przepis prawa nie przewiduje odrzucenia skargi w oparciu o stan rzeczy osądzonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny przyjął, że odpowiednie stosowanie do postępowania ze skargi o wznowienie postępowania przepisów o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (art. 406 k.p.c.) oznacza, że postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania wydane na posiedzeniu niejawnym wiąże sąd od chwili, w której zostało podpisane wraz z uzasadnieniem (art. 358 k.p.c.) i nie ma podstawy do rozpoznania kolejnej skargi opartej na tej samej podstawie. Dla uzasadnienia tej oceny powołał postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4.07.2002 r., III AO 2/02, OSNP 2002/20/6.

Oceny tej nie można jednak podzielić.

Celem regulacji z art. 406 jest odpowiednie ukształtowanie przebiegu postępowania o wznowienie postępowania - według reguł obowiązujących przed sądem pierwszej instancji – także wówczas, gdy sądem właściwym do prowadzenia postępowania po jego wznowieniu nie jest sąd pierwszej instancji. Art. 406 k.p.c. dotyczy sposobu prowadzenia postępowania wywołanego wniesieniem skargi o wznowienie, w którym sprawa jest rozpoznawana na nowo (art. 412 § 1 k.p.c.). Treść art. 406 k.p.c. nie może rzutować zatem na ocenę dopuszczalności skargi

o wznowienie postępowania, którą reguluje art. 410 § 1 k.p.c. Art. 410 k.p.c. jest przepisem, który określa w sposób wyczerpujący wypadki, w których skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu. Nie wymienia on jako podstawy odrzucenia skargi ponownego jej wniesienia, na tej samej podstawie, która była już przedmiotem wcześniejszej skargi odrzuconej przez sąd. Nie można też przyjąć, że ponowne wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w przypadku jego wcześniejszego odrzucenia, jest niedopuszczalne, jeżeli jest on składany ponownie w terminie przewidzianym do jego wniesienia. Wymaga podkreślenia, że ostatnio w orzecznictwie prezentowane było stanowisko, że wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (także nadzwyczajnego środka zaskarżenia), która została odrzucona, nie stoi na przeszkodzie ponownemu wniesieniu skargi od tego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2006 r., III CNP 22/05 i 10 sierpnia 2007 r., IV CNP 95/07). Także skarga o wznowienie postępowania może być po odrzuceniu wniesiona ponownie w określonym ustawowo terminie, którego bieg rozpoczyna się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. Jeżeli strona wnosząc skargę o wznowienie postępowania opiera ją o tą samą podstawę, która była już zawarta w skardze o wznowienie, poprzednio odrzuconej, to zwykle upłyne już termin do wniesienia skargi na takiej podstawie. Taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, w której skarga o wznowienie postępowania została po raz pierwszy wniesiona w listopadzie 2005 r., a skargi kolejne w lutym 2007 r. marcu 2007 r. i październiku 2007 r. Ostatnio wniesiona skarga o wznowienie postępowania podlegała zatem odrzuceniu jako spóźniona (art. 410 § 1 k.p.c.). Z tego względu zaskarżone postanowienie ostatecznie odpowiada prawu i zażalenie należało oddalić, jako pozbawione uzasadnionych podstaw, w oparciu o treść art. 398¹⁴ i 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102, 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.